

7. nedel'a B

*Pane, ja dúfam v tvoje milosrdenstvo,
moje srdce sa teší z tvojej pomoci.
Spievať budem Pánovi,
že ma zahrňa dobrodeniami. (Ž 12,6)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 43,18-19.21-22.24b-25

Toto hovorí Pán: "Nemyslite na to, čo bolo, nesnite o veciach dávnych. Hľa, ja tvorím čosi nové, teraz to klíči; nebadáte? Áno, na púšti urobím cestu a rieky na pustatine.

Ľud, ktorý som si stvoril, bude ohlasovať moju chválu.

Ty, Jakub, si ma však nevzýval, ty, Izrael, si sa kvôli mne netrúpil.

Ale unavoval si ma svojimi hriechmi, obťažoval si ma svojimi neprávostami.

Ja, ja som to, čo zotriem tvoje neprávosti, kvôli sebe si nespomeniem na tvoje hriechy."

Druhé čítanie

2. list Korintánom 1,18-22

Bratia a sestry, Boh je svedok, že naša reč k vám nie je "áno" aj "nie". Veď Syn Boží Ježiš Kristus, ktorého sme u vás hlásali – ja, Silván a Timotej – nebol "áno" aj "nie", ale v ňom bolo iba "áno". V ňom sa všetky Božie prisľúbenia stali "áno". Preto skrze neho aj naše "amen" znie Bohu na slávu.

Sám Boh nás spolu s vami upevňuje v Kristovi. On nás pomazal, on nás označil pečatou a vložil nám do srdc závdavok Ducha.

Evanjelium

Marek 2,1-12

Keď Ježiš po niekoľkých dňoch znova prišiel do Kafarnauma, rozchýrilo sa, že je v dome. A zišlo sa toľko ľudí, že už nemali miesta ani pred dvermi. A on ich učil.

Tu prišli k nemu s ochrnutým človekom; niesli ho štyria. Ale keď ho pre zástup nemohli k nemu priniesť, odkryli strechu tam, kde bol Ježiš, a dolu otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal porazený. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal porazenému: "Synu, odpúšťajú sa ti hriechy."

Sedeli tam aj niektorí zákonníci a v srdciach uvažovali: "Čo to tento človek hovorí? Rúha sa. Ktože môže okrem Boha odpúšťať hriechy?"

Ježiš svojim duchom hneď spoznal, že takto rozmýšľajú, a povedal im: "Prečo si to myslíte vo svojich srdciach? Čo je ľahšie povedať porazenému: Odpúšťajú sa ti hriechy – alebo povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď!? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy" – povedal porazenému: "Hovorím ti, vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!"

A ten vstal, vzal si lôžko a pred očami všetkých odišiel. Všetci žasli, velebili Boha a hovorili: "Také niečo sme ešte nikdy nevideli."

Na zamyslenie

"Také niečo sme ešte nikdy nevideli" – naozaj, niečo také ešte ľudia z Kafarnauma počas ich života neprežili: v Ježišovi sa spája pomocná a uzdravujúca blízkosť Božia s Jeho bezpodmienečnou láskou a milosrdenstvom. To, čo sa na začiatku javí ako "normálna" epizóda s jedným chorým, ktorého prinášajú k Ježišovi, naberá rýchlo na neočakávanej komplexnosti a hĺbke. Tento príbeh hovorí o túžbe človeka po uzdravení na tele, duši aj duchu. Ježiš rozpozná túto ukrytú túžbu človeka po vyslobodení od hriechu a viny, ktorá škodí celému človeku a oslobodí ho od nej. Ako náhle jeho srdce (ktoré je stredom osobnosti) dosiahne novú voľnosť, môže ísť ďalej svojou cestou bez pomoci iných.

Pre zákonníkov je dynamika tohto uzdravenia neprijateľná. Zostávajú na úrovni strachu pred stratou pravej viery bojzливо pred Bohom, možno stoja aj pred prípadnou stratou moci, ktorá im prekáža v tom, aby hlbšie dozreli. Až fyzicky viditeľné uzdravenie ich, zdá sa, presvedčilo.

Je to u nás ináč? Predovšetkým sa usilujeme nasadiť proti každému telesnému poškodeniu rýchly a spoľahlivý prostriedok. Zaoberať sa otázkou, aký podiel má náš vnútorný, možno nejaká osobná chyba na našom utrpení, našej chorobe je nepríjemné, nepohodlné, bolestné a preto nám to ťažko padne.

Pritom prehliadneme, že sa sami okrádame šancí na uzdravenie.

Oplatí sa pozrieť sa aj na tých, ktorí v tomto príbehu ďalej nie sú vnímaní. Sú to priatelia ochrnutého, ktorí si dali tú námahu, aby sprostredkovali uzdravenie svojmu blížnemu. Nielenže ho tam priniesli, ale prišli aj na originálne riešenie, keď uvideli, že "normálnou" cestou sa ďalej nedostanú. Aké je to šťastie, keď má človek priateľov! Priateľov, ktorí ho prinesú, ukážu správny smer, ktorí prekonajú aj strechu, bariéru nedôvery, strachu a dištancu! My všetci, ktorí potrebujeme nielen uzdravenie, ale sme aj súčasťou jedného, viacerých spoločenstiev, sme pozvaní jednať podobne s našimi blízkymi a ich obmedzeniami. Tým, že sa pokúšame spolu s nimi tvoriť nové možnosti a cesty, sprostredkujeme im súčasne to, že Boh ich chce vytrhnúť z ich ochrnutia, že môžeme dôverovať Bohu, pretože je Bohom života a smrť nemá nad ním moc!